

БЪЛГАРСКИ

2012 09

Първият звънец
Пет години АБУЧ
В памет на Миклош Мажаров

Вестник на
българите в Унгария

A magyarországi
bolgárok kétnyelvű
havi lapja
www.bolgarok.hu

ВЕСТНИКЪТ НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ BOLGÁR HÍRKEZŐJÉN JÁRTOV

Първият звънец

Започна новата учебна година в Българското училище за роден език. За осми пореден път деца, родители и учители се събраха, за да отпразнуват първия учебен ден. Обновени класни стаи, нови мебели, интересни книги и учебни помагала очакваха децата и тази година.

На 1 септември за осми пореден път бе открита новата учебна година в Българското училище за роден език. Въпреки че е новосъздадена институция, едва от 7 години, то по същество е продължител на образователната традиция на българите в Унгария. Българско училище в Будапеща се открива за първи път през 1918 г. и оттогава преминава през различни етапи. Ала независимо дали е под ръководството на общността (1918-1952 и от 2004 насам) или е пряко подчи-

нено на на българското министерство на образованието, то винаги е обслужвало потребностите на местните българи.

Учебната година започва с редица новости. Помещенията на училището са обновени и обзаведени с нови шкафове. От България бяха закупени значително количество учебници и учебни помагала. Българското училище бе вписано в списъка на МОМН за български училища зад граница, които получават нормативен финансиране от България.

През 2012-2013 учебна година занятията ще се провеждат в 9 групи с деца от

I до XII клас. Новост е групата на първокласниците в Сигетсентмиклош, която вече проведе първото си занятие в местното училище. Първокласниците от Сигетсентмиклош и околните селища първи разтвориха новоиздадения учебник и учебна тетрадка за българските деца в Унгария. Всяка седмица при тях ще ходи новата преподавателка Даниела Димитрова, която преподава и на децата от втори клас. Останалите класове се водят от Мария Стоилова, която започва новата учебна година с диплом за завършен квалификационен курс в Департамента за информация и усъвършенстване на учители при Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Децата от всички класове изучават и народознание, което се преподава от Светла Кьосева. Всички деца получиха подаръци за първия учебен ден благодарение на Столичното българско самоуправление.

В края на август училището организира лятна занималня за своите ученици, която се посрещна с голям интерес и надеждата, че през следващите години също ще има летни занимания за децата. В продължение на една седмица децата посещаваха всеки ден часове по плуване, посетиха Зоологическата градина, Археологическия парк в Сазхаломбата, сканзена в Сентендре, ходиха на плаж и

навсякъде упражняваха българската реч под ръководството на Мария Стоилова и Жужа Кожухарова.

Към училището проявяват все по-голям интерес родители и ученици. Изхождайки от състава на общността и факта, че голяма част от децата са от смесени семейства, през тази година се обръща особено внимание на обучението и на деца, които не владеят български език.

Допълнителна информация за училището и занятията може да получите на телефона на самоуправлението.

5 години АБУЧ

Както е известно, от миналата година Българското училище за роден език е член на Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ). На редовната среща на асоциацията, която се състоя на 26 юли в София, участие взе директорът на училището Светла Кьосева.

На срещата бяха обсъдени текущи въпроси на организацията, бе обрънато внимание на постигнатото за изминалите пет години. Най-голямото завоевание на българските училища зад граница е издаденото в края на 2011 г. Постановление №334 на МС, по което училищата, които отговарят на определени условия се вписват в регистъра на МОМН и получават нормативна издръжка от българската държава.

Петата годишнина от основаването на Асоциацията бе отбелязана тържествено в СУ „Св. Климент Охридски“. На нея присъстваха учители от много страни, педагогически институции от България, издателства и др. Гости на тържеството бяха просветният министър Сергей Игнатов, председателят на Народното събрание Георги Пирински, представители на МОМН, на ДАБЧ, на СУ и др.

На срещата Светла Кьосева отправи покана към българските учители в чужбина да участват в семинара,

организиран от Българското републиканско самоуправление със съдействието на Департамента за информация и усъвършенстване на учители при Софийския университет „Климент Охридски“, който ще се проведе от 25 до 28 октомври в Будапеща. Учителите проявиха голям интерес, за семинара се записаха близо 20 души от 9 страни от Европа, Азия и Америка.

Az első csengőszó

A Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskolában elkezdődött az új tanév. Im-már nyolcadik alkalommal gyűltek össze szülők, gyermekek és tanárok az első tanítási nap megünneplésére. Sok tanterem, új bútorok, érdekes könyvek és tankönyvek várták a diákokat az idén.

Szeptember 1-én nyolcadik alkalommal kezdődött meg az új tanítási év a Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskolában. Annak ellenére, hogy egy viszonylag új intézményről van szó, az iskola a magyarországi bolgárok oktatási hagyományainak folytatója. Bolgár iskolát Budapesten először 1918-ban alapítottak. Attól függetlenül, hogy éppen a bolgár közösség (1918-1952 között, valamint 2004 óta) vagy a Bolgár Oktatási Minisztérium

vezetésével működött, mindig is kielégítette a helyi bolgárok igényeit. A tanév egy sor újdonsággal kezdődött. Az iskola helyiségeit felújították és új szekrényekkel rendezték be. Bulgáriából jelentős mennyiségű tankönyv került megvásárlásra. A bolgár iskola felkerült a Bolgár Oktatási Minisztériumnak a határon túli bolgár iskolák jegyzékébe. Ezek az iskolák normatív támogatást kapnak Bulgáriától.

A 2012-2013-as tanévben kilenc külön csoport lesz I-XII. osztályig. Újdonságnak számít a szigetszentmiklósi első osztályosok csoportja, akik már megtartották az első órát a helyi iskolában. A szigetszentmiklósi első osztályosok elsőként nyitották ki az új, a magyarországi bolgár diákok számá-

ra készült tankönyvet és munkafüzetet. Minden héten ellátogat majd hozzájuk Daniela Dimitrova tanárnó, aki a másodikokat is tanítja. A többi órát Maria Sztoilova fogja tartani. Minden diák tanul népmeseretet is, amit Szvetla Kjoszeva tart. Minden diák kapott ajándékot az első tanítási napon a Fővárosi Bolgár Önkormányzattól. Augusztus végén az iskola nyári tábor szervezett a diákok számára. Nagy volt az érdeklődés iránta és remélhetőleg a következő években is lesznek ilyen táborok. Minden nap volt úszás, ellátogattak az állatkertbe, a százhalmobattai régészeti parkba, a szentendrei skanzenbe. Jártak strandra és mindenhol gyakorolták a bolgár nyelvet Maria Sztoilova és Kozsuharova Zsuzsa tanárókkal.

Egyre nagyobb az érdeklődés a szülők és a diákok részéről az iskola iránt. A közösség összetételéből és abból a tényből kiindulva, hogy a gyermekek nagy része vegyes házasságból származik, az idén nagy hangsúlyt fektetünk majd azon gyermekek oktatására is, akik nem beszélnek bolgárol. Az iskoláról és a foglalkozásokról további információért keressék az önkormányzatot.

A Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesülete

Ahogy az már ismeretes, a Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola a múlt év óta a Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesületének (HTBIE) tagja. Az egyesület június 6-i szófiai ülésén részt vett az iskola igazgatónője, Kjoszeva Szvetla.

A találkozón a szervezet aktuális kérdései kerültek megvitatásra, és szó esett arról is, mit értek el az elmúlt öt év alatt. A határon túli bolgár iskolák legnagyobb vívmánya a Minisztertanács 2011 végén kiadott 334. sz. rendelete, amelynek értelmében, azok az iskolák, amelyek megfelelnek bizonyos feltételeknek, felkerülnek a bolgár Oktatási, Tudományos és Ifjúsági Minisztérium listájára, és normatív támogatást kapnak a bolgár államtól. Az egyesület öt éves évfordulóját a

Szófiai Ohridi Szent Kelemen Tudományegyetemen tartották meg. Az évfordulón határon túli tanárok, bolgáriai pedagógiai intézetek, könyvkiadók és mások vettek részt. Az ünnepség vendége volt Szergej Ignatov oktatási miniszter és Georgi Pirinszki, az Országgyűlés elnöke. Jelen voltak az oktatási minisztérium, a Határon Túli Bolgárok Hivatala és a szófiai egyetem képviselői is.

A találkozón Kjoszeva Szvetla meghívta a külföldi bolgár tanárokat a Bolgár Országos Önkormányzat által szervezett tanártovábbképző szemináriumra, amely október 25-28. között kerül megrendezésre Budapesten. Az esemény iránt nagy érdeklődés mutatkozott: közel 20 fő jelezte a részvételét 9 országból.

Равда 2012 | Африканско лято в България

Ежедневието в тазгодишния летен лагер (8-22 юли) бе рязко повлияно от времето. Парещото слънце, жегата изтощиха детските организми. Принудихме се да ограничим времето за сутрешния плаж и да го заменим с разнообразни програми: играхме „Активити“, направихме си Модно ревю (морско облекло 2012), състезания за най-добра фризура и най-хубав крак, Кой какво знае?, групови състезания за развитие на паметта, както и индивидуални занимания: низане, рисуване, боядисване, игра на шах, карти, домино и др.

Двете седмици на морския бряг бяха изпълнени със събития. Една

от любимите за малки и големи програми, която никога не пропускаме е Делфинариумът, а другата – екскурзия с корабче до Несебър. Тази година посетихме и намиращите се недалече от Варна природна забележителност Побитите камъни. Заредихме се с енергия сред извиращите се към небето каменни колони, а на връщане се отбихме в Ловния парк.

Не пропуснахме изложбата на пясъчни фигури. В морската градина в Бургас тази година бяха оживели героите от известни приказки, извадени от пясък.

На връщане, на път за Търново, се отбихме в Етъра. В този музей на

открито сякаш времето е спряло. В занаятчийските работилници се произвеждат някогашни предмети и човек може да си ги купи. Опитахме ръчно изработените сладкиши: най-вкусни се оказаха габровския шоколад и целувките.

На последната спирка от нашия лагер – Велико Търново, прекарахме една нощ. След вечерята се отправихме към осветените стени на Царевец. На вечерното осветление останките от стария царски дворец и амфитеатрално разположените къщи на града представляваха живописна гледка.

На другия ден поехме дългия път към дома с раздвоени сърца, ала ни успокояваше надеждата, че и догодина „ще има Равда“. Изказваме благодарност на всички, които ни подкрепят, за да може малката ни чета да летува безгрижно всяка година.

Лея Милка и лея Марика

Моето летуване в Равда

Голямото приключение започна да мен на тригодишна възраст. Скоро ще навърша девет, но още обичам да ходя на Равда през лятото, защото винаги ни очакват нови преживявания и изненади. Най-обичам състезанията! Тази година най-интересни бяха Кой какво може?, модното ревю, състезанието по рисуване и

skanzen épületei között mintha megállt volna az idő. Az iparos műhelyekben most is készülnek tárgyak, és azokat megvásárolhatják a látogatók. Mi a kézzel készült édességeket kóstoltgattuk, a legfinomabbnak a gabrovi csokoládé és a habcsók bizonyult.

A nyári tábor utolsó állomásához ér-

разказването на истории за развиване на паметта. И разбира се къпането в прохладните морски вълни. Много обичам този лагер и ръководителите на лагера!

Кристина Варга, II клас

Най-хубавото лятно преживяване

За първи път в живота си бях на лагер, за първи път – без родителите ми, заедно с други деца. Най ми харесаха екскурзиите и програмите. Интересно беше Кой какво може! (и аз участвах), много се смях на състезанието за „най-хубав крак“, сръчно бяха направени „короните от коса“ на конкурса за прическа, играта Активити много ми хареса. Незабравимо е да се къпеш сред вълните! Храната беше вкусна, ресторанта – с много настроение, а под звуците на музиката на живо, често и ние ставахме да танцуваме. Ще ми липсва вечерното ядене на палачинки, лупнапарка, игрите.

Milka néni és Marika néni

Бúcsú a ravdai táborról
Minden év és minden nyár várva várt

Според мен това беше един хубав лагер!

Камен Ст. Попов, I клас

Лято в Равда 2012

За мен лагерът е място, където мога да се отпусна и да се заредя емоционално. Обичам България, защото тя е моята родина, заедно с обичаите на живеещите там хора, обожавам морето. Надявам се, че и догодина ще мога да отида.

Ирина Чан Хое

Сбогуване с лагера

Всяка година, всяко лято дългоочаквано събитие са двете райски седмици, прекарани в Равда. Морето, слънцето и вкусните български ястия! Лагерът е остров на спокойствието, далеч от родителите и домашните проблеми. Наред с къпането и слънчевите бани отделяме време и за културни програми. Момчетата от 301 стая бяха тъжни през последния ден: знаехме, че това е последния ден, последното ни лято в лагера в Равда, края на детството... Благодарим за всичките тези прекрасни лета на лея Марика и на лея Милка, никога няма да забравим натрупаните там преживявания. Този лагер беше върхът всяко лято.

Момчетата от 301 стая: Никола, Лауи, Дани и Илия

Новини от Янтра

В края на юни се състои традиционният танцов лагер на „Янтра“ във Фертьод, известен и като летен БУЛФЕСТ. Тази година бе фокусирано върху младото попълнение на танцовия състав. В петък, на 29 юни, Янтра изнесе концерт във Фертьод, а след тях на сцената излезе оркестър „Мидрос“.

На 17 ноември в Българския културен дом, ще се състои традиционният БУЛФЕСТ, на който ще бъде отбелязана и 15-годишнината от основаването на оркестър „Право“. Музикантите ще представят своя най-нов диск.

По покана на ЦИОФФ – България, тази година Янтра ще вземе участие във Фолклориада2012. Голямата среща на традиционната култура, наричана още фолклорна олимпиада, на която ще участват 50 страни с над 1500 изпълнители, ще се състои в Южна Корея от 1 до 14 октомври.

Ravda 2012 | Afrikai nyár Bulgáriában

Az idei nyári tábor (2012. júl. 8-22-ig) mindennapjait, életét igencsak meghatározta az időjárás. A perzselő nap, a nagy forróság megviselte a gyerekek szervezetét. A délelőtti fürdési időt korlátozni kényszerültünk, azt változatos programokkal helyettesítettük: Activity társasjáték, Divatbemutató (2012-es év tengerparti viselet címmel) frizura- és láb-„szépségverseny“, Ki mit tud?, memóriát fejlesztő csoportversenyek (történetmondás); és az egyéni foglalkozások: gyöngyfüzés, rajzolás, festés, sakkpartik, kártyacsaták, dominózás stb. a tábor területén töltött órákat is kellemessé tették.

Eseménydús két hetet töltöttünk a tengerparton. Az egyik legnépszerűbbnek tartott programunk a kicsiket és nagyo-

kat is egyaránt lenyűgöző „delfinshow“, a másik a soha ki nem hagyható neszebári hajókirándulás volt. Ebben az évben megkerestük a Várnától nem messze található érdekes természeti ritkaságot, a Kőerdőt (Pobiti Kameni). Az égbenyúló és energiát sugárzó kőoszlopok közt elidőztünk, feltöltöttünk egy kicsit, majd a kirándulás méltó befejezéséért betértünk egy vadasparkba.

Idén se hagyhattuk ki a homokszobor-kiállítás megtekintését. A burgaszi tengerparti sétányon az alkotók híres mesékből vett mesefigurákat formáztak meg homokból. Visszafelé Tirnovo felé vettük utunkat némi kitérővel, megálltunk Etarban. A falu sajtóságos él-ménnyel szolgált, a szabadtéri múzeum,

eseménye a Ravdán töltött paradicsomi két hét. A tenger, a napsütés és a finom bolgár ételek! A tábor a nyugalom szigetéül szolgált távol a szülőktől és az otthoni problémáktól. A sok fürdés és napozás mellett jutott idő a kultúrára is. A 301-es szoba lakói szomorú pillanatokot éltek át az utolsó nap, hiszen tudatosult bennük, hogy ez volt az utolsó ravdai táborban töltött nyaruk, s vége a gyerekkornak.

Köszönjük ezt a sok szép nyarat Milka néninek és Marika néninek, s az ott szerzett élményeket soha nem fogjuk elfelejteni. Ez a tábor minden nyarunkat megkoronázta.

A 301-es szoba: Nikola, Laci, Dani és Illés

Hírek a Jantráról

Június végén került sor a Jantra táncegyüttes hagyományos fertői táborára, amely nyári BULFEST-ként is ismert. Idén a táncegyüttes ifjú tagjain volt a hangsúly. Június 29-én, pénteken a Jantra adott koncertet Fertődön, utánuk pedig a Mydros zenekar lépett színpadra.

November 17-én lesz a hagyományos BULFEST a Bolgár Művelődési Házban, amelyen a Pravo zenekar 15 éves jubileuma kerül megünneplésre. A zenészek a legújabb CD-jüket mutatják majd be. A CIOFF bolgár szekciójának meghívására a Jantra idén részt vesz a 2012-es Folkloriádán. A tradicionális kultúrák világtalálkozója, a néptáncosok és népzeneészek olimpiájának is nevezett rendezvény, amelyen 50 ország több mint 1500 előadója vesz részt, október 1-14. között kerül megrendezésre Dél-Koreában.

Нови приятели на България

Кметството на II район организира за пореден път Ден на района, в който малцинствата участват с кулинарна дегустация и програма. Българските ястия: кебапче, шопска салата и лютеница отново се радваха на голям успех както и. Те наблюдаваха с интерес и българската програма, в която участваха представители от Дома за възрастни на ул. Филер със своя състав „Сивбарат“ и танцов състав „Мартеница“.

Служителката в Дома за възрастни споделя вълненията на новите приятели на България:

„На Деня на района за пръв път получихме възможност да участваме с нашата танцова група „Сивбарат“ при Дома за възрастни на ул. Филер, на сцената на парка „Милена-риш“. Нашата учителка Лиляна Зафирова, член на Българското самоуправление във II район, ни беше подготвила с една „балканска китка“. Представихме своята програма като гости на танцов състав „Мартеница“. Вълнувахме се, дали ще се представим добре сред толкова професионалисти. Това е първото публично излизане на нашата танцова група и ние сме много щастливи, че се представихме добре, а още по-голяма радост ни достави приемът на публиката.“

Жужана Пап

Будапеща, 3 юли 2012 г.

Черно поле и Черно море

На първия празник на словашкото село Черно поле, по покана на заместник-кмета г-н Бранислав Сийка и със съдействието на г-н Стефан Пейчев, председател на Българското дружество в Кошице, специални гости бяха танцьорките от фолклорен състав „Зорница“ с ръководител Лиляна Зафирова. Празникът беше почетен и от българския консул в Братислава г-н Бойко Хаджийски и неговото семейство.

Юлската жега само допълваше емоциите от дългожадуваната родова среща, от шаренията на традиционните български предмети и от неповторимия вкус на истинско българско сирене. Местните люде с български корен искрено се радваха на скъпите гости като в разговорите им звучеше българско-словашко-унгарската реч на приятелството, в която свързваха „Черно поле“ с „Черно моле“. Любезните домакини се бяха постарали да украсят дори местната църква с българския трибагренник.

В късния следобед български звуци и багри огласиха околностите на селото. На сцената се завъртяха хора от различните краища на България, а професионалното изпълнение изразително представи богатството на българския танцов фолклор.

Венета Янкова

Зорница през лятото

Това лято Фолклорната група „Зорница“ получи покана за участие в долуописания фестивал. За двадесети пореден път зазвуча музика при откриването на фестивала Разене-Ракошменте на Дружеството на меломаните от Ракошменте, което се състоя на 8 юни т.г. във фестивалната шатра в двора на Основното училище на ул. „Уйлаки“. Кметът Левенте Риз, парламентарен представител и ръководител на носещия инициалите на името му състав RLB поздрави останалите участници във фестивала. Фестивалът се проведе под патронажа на заместник-кмета Тивадар Фос, председателя на Разене Ищван Р. Сабо и Оршоа Переме Товарине, директор на Основно училище по изкуствата „Бела Барток“.

Двудневният фестивал започна с програмата „Музика, танц, забава“ на барабанния състав „Бела Барток AMI Sparkle Drums“, последва изпълнение на италианския Sbandiatori bi Sicilia, на духовия оркестър Алфьолди олайбаня от Солнок и младежкия духов оркестър на училище „Бела Барток“ под ръководството на Чаба Дели, директор на фестивала. След класическия жанр последва изпълнение на RLB с Чаба Абахази.

Лили Зафирова

В памет на Миклош Мажаров

Седя пред празния бял лист, а в главата ми кипят спомените за моя мъж. Петнадесет години! Много ми е трудно да пиша, а и думи ми липсват...

Прекрасен човек беше, обичаше хората и с всеки намираше общ език. Природата го влечеше. Това лъха от картините, пълни с цветя, дървета, планини, поля и води. Разговаряше с птиците и животните, а те го слушаха като деца. Да не говоря за музиката, другите изкуства. Беше незаменим съпруг. Чуден баща, роднина, приятел, събеседник. Който го познаваше отблизо, нямаше как да не се срещне и с домакинските

му способности.

В изкуството му чувствам възхвалата на живота. Игра на цветовете, изтичащи от четките върху платната. В ранните му години, като график, пръстите му дълбеха предимно дървените и линолеумни плочи. Рисуваше с туш и акварел върху хартия. Онова, което се раждаше във фантазията му още от дете и докрая на живота му, с молив, пастел и „то-яштемпера“ (както той казваше) се изливаше върху листа с пълната гама от багри.

На 6 септември 2012 г. в родното село на Миклош Мажаров Алшо-жолца, на мястото на родната му къща, бе поставена черна мраморна плоча със златни букви: „Миклош Мажаров, носител на наградата Мункачи, е роден тук на 24 декември 1929 г. Починал в Мишколц на 6 септември 1997 г.“ Изложба от 36 негови творби ще бъде открита на 27 октомври.

Пред паметната плоча и изложбата присъстващите бяха поздравени от кметицата г-жа Шандор Жирошне.

Андраш Бан, директор на Художествената галерия в Мишколц, говори за изкуството на Миклош Мажаров.

За осъществяване на тържество-

то изказвам благодарност на първо място на кметицата на Алшо-жолца и на цялото кметство, както и на Българското самоуправление в Мишколц. И разбира се, на всички, които дойдоха и почетоха паметта на съпруга ми. Щастлива съм, че паметта на Миклош Мажаров беше почетена в Алшо-жолца не само като съгражданин, а и като българин. На тържеството прозвучаха стихове на Пейо Яворов и Димчо Дебелянов в превод на унгарски език, българска музика.

Д-р Мария Николаева
Мишколц, 9 септември 2012 г.

A Kerület Napja

A II. kerületi Önkormányzat az idén is megrendezte a hagyományos Kerület Napját, amelyen a kisebbségek ételkóstolóval és műsorral vesznek részt. A bolgár ételízeltő: a kebabcsse, a sopszka saláta és a ljutenica ismét nagy sikert aratott a kerület lakosai körében, akik nagy élvezettel tekintették meg a bolgár műsort is, amelyben a Fillér utcai Idősek Klubjának Szívbarát Tánccsoportja és a Martenica Néptáncegyüttes lépett fel.

Az alábbiakban az Idősek Klubja gondozójának sorait olvashatják arról, mit jelentett a számukra ez a fellépés.

Bulgária újabb barátai

A Kerület Napján lehetőséget kap-

tunk, hogy a Fillér utcai Idősek Klubjának Szívbarát Tánccsoportjával fellépjünk a Millenáris színpadán. Tanárunk Zafirova Liliána, a II. Kerületi Bolgár Önkormányzat tagja egy kis balkán csokorral készített fel minket. A Martencia Bolgár Táncegyüttes vendégeként mutattuk be produkcionkat. Egy kicsit izgultunk, hogy amatőrként megálljuk-e a helyünket a profi fellépők között. Csoportunknak ez volt az első nyilvános fellépése, boldogok voltunk, hogy sikeresen szerepeltünk, és jól esett a közönség fogadtatása. Köszönjük szépen a lehetőséget!

Papp Zsuzsanna gondozónő

Zornica nyáron

A Zornica Hagyományörző Csoport ezen a nyáron meghívást kapott a Rákosmenti Zenebarátok Egyesület által rendezett Rázene-Rákosmente fesztiválra, amely június 8-tól 20. alkalommal került megrendezésre az Újlak utcai Általános Iskola előtti téren felállított fesztiválsátorban. Riz Levente polgármester, országgyűlési képviselő és mint a neve által fémjelzett RLB zenekar vezetője köszöntötte a résztvevőket, kívánva a zene által is mindenkinek jószórakozást. Avédnöki tisztelet Fohsz Tivadar alpolgármester, R. Szabó István, a Rázen elnöke és Tóváriné Perémi Orsolya, a Bartók Béla Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója látta el.

Lili Zafirova

Mazsaroff Miklós emlékére

Csak üldögélek az üres lap mellett, pedig a fejemben zsonganak a férjemmel kapcsolatos emlékek. Tizenöt év! Nagyon nehéz róla írnom, és a szavakat sem találok...

Csodálatos ember volt, szerette az embereket és mindenkivel megtalálta a közös nyelvet. Vonzotta a természet. Ez a vonzalom árad a festményeiből is, amelyek tele vannak virágokkal, fákkal, hegyekkel, völgyekkel és vízzel. Beszélgetett a madarakkal és az állatokkal, azok pedig úgy hallgatták Őt, mint a gyerekek. Hogy a zenéről és a többi művészeti ágról ne is beszéljek. Pótolhatatlan férj volt. Csodás apa, rokon, barát, beszélgetőtárs. Aki közről ismerte, azt is tudta, milyen

remek szakács.

Művészetében az élet dicsőítését érzem. Korai munkássága idején grafikusként leginkább fa- és linóleumlemezeket vésett. Tussal és akvarellal festett papírra.

2012. szeptember 6-án Mazsarov Miklós szülőfalujában, Alsószolcán a szülői ház helyén egy fekete márványtáblát helyeztek el, amin a következő áll: „Itt született Mazsaroff Miklós, Munkácsy-díjas művész 1929. december 24-én. Miskolcon hunyt el 1997. szeptember 6-án.“

Október 27-én egy kiállítás nyílik 36 alkotásából.

Az emléktábla felavatása alkalmából megrendezett ünnepséget sze-

retném megköszönni az alsószolcai polgármesternek és az önkormányzatnak, valamint a Miskolci Bolgár Önkormányzatnak. Köszönet mindenkinek, aki eljött és leróta tiszteletét a férjem előtt.

Örülök, hogy Mazsarov Miklós emléke nemcsak alsószolcai polgárként, hanem bolgárként is él. Az ünnepségen Peio Javorov és Dimcsó Debeljanov versei is elhangzottak magyar fordításban, valamint bolgár dallamok is felcsendültek.

Dr. Maria Nikolaeva
Miskolc, 2012. szeptember 9.

Изложба и концерт Православно изкуство в Будапеща

На 12 септември в храма Свети Йосиф в Будапеща се състои православен и български празник. Един концерт и една изложба, преплетени по естествен начин, за да оставят трайно и дълбоко преживяване. Най-напред бе открита изложба

на унгарската художничка Каталин Сутор, която рисува православни икони. Срещата ѝ с иконописца се състояла случайно и оттогава се е превърнала в трайна любов, десетилетия наред изучава каноните на това изкуство и произведенията ѝ за забележителни, а знанията ѝ за православното изкуство – завидни. Изложбата бе открита от д-р Марта Над, която е един от най-добрите познавачи на православното изкуство в Унгария. Във втората част на вечерта публиката се наслади на изкуството на Хора на софийските момчета под диригентството на Адриана Благоева. Невероятната чистота на гласовете, изяществото на изпълнението изпълниха храма Свети Йосиф и предизвикаха възхищение у публиката. Ранг на събитието придаде с неназрапливото си присъствие и извънредния и пълномощен посланик на Република България Бисерка Бенишева.

Концертът на Хора на софийските момчета се осъществи благодарение на Българските самоуправни в VII и VIII район на Будапеща под егидата на Българския културен институт.

Kiállítás és koncert Pravoszláv művészet Budapesten

Szeptember 12-én pravoszláv és bolgár ünnep volt a budapesti Szent József templomban. Egy koncert és egy kiállítás, melyek természetes módon fonódtak össze, mély benyomást téve a jelenlévőkre. Szeptember 12-én a katolikusok Szűz Mária nevét ünneplik. Ez a nap a törökök visszaverésével köthető össze a XVIII. századi Bécsben. A hiedelmek szerint a szűz segítette őket a veszély elhárításában. A program Szutör Katalin kiállításának megnyitójával kezdődött. A művésznő pravoszláv ikonokat fest. A kiállítást dr. Nagy Márta nyitotta meg, aki nagyon jól ismeri a magyarországi pravoszláv művészetet. A művésznő néhány legutóbbi munkája Toma Visanov ikonfestőhöz kapcsolódik, aki barokk elemeket vitt a pravoszláv festményekbe. Dr. Nagy Márta be-

szédében kihangsúlyozta Szűz Mária integratív szerepét, aki egyesíti a földit az égivel, mivel nem csak életet ad Istennek, hanem földi fiúként neveli fel, és átéli a fiú összes szenvedését. Másrésztől Mária egyesíti a keleti és a nyugati kereszténységet, mivel őt mindkét vallásban tisztelik. Az arámiai eredetű név, a Mária reményt jelent. Az est második részben a közönség a Szófiai Fiúk Kórusának előadását élvezhette, Adriana Blagoeva vezetésével. A hangok tisztasága és az előadás szépsége betöltötte a Szent József templomot, és ámulatba ejtette a hallgatókat. A Szófiai Fiúk Kórusának előadását, amely a Bolgár Kulturális Intézet égisze alatt zajlott, a VII. és a VIII. kerületi bolgár önkormányzat támogatta.

Балканската война (1912 г.) 100 г. от избухването ѝ

Преди 100 години на 5 октомври (нов стил) България и нейните съюзници Сърбия, Гърция и Черна гора обявяват война на Турция. Берлинският договор от 1 юли 1878 г възстановява българската държава, но същевременно я разпокъсва жестоко. В пределите на Османската империя остават земите на Южна България (автномна област под името Източна Румелия), Македония и Одринско. Ето защо в тези райони борбата за освобождение продължава. Усилията на българите за освобождение на всички поробени българи и обединяването им в една държава продължават и след Съединението през 1885 г. с което се към Княжество България се присъединява Източна Румелия. След обявяването на независимостта на България васалната зависимост от Турция е отхвърлена напълно. Опити за създаване на военно-политически съюз между България и Сърбия продължават години наред поради разногласия за бъдещето на Македония. След многобройни политически ходове, преговори и дипломатически срещи на 29 февруари 1912 г. е сключен съюз между България и Сърбия, а с Гърция е подписана военна конвенция през май същата година. Междувременно, през август е постигната спогодба между България и Черна гора за сътрудничество в назряващата война срещу Турция.

След като съсредоточването на войските било завършено, Балканските съюзници изпратили колективна нота до турското правителство с искане да бъде дадена административна автономия на заробените балкански земи, населени с християни. Турското правителство отхвърлило нотата и на 5 октомври 1912 г. войната била обявена.

България участва с 714 000 мобилизирани войници, които с голямо въодушевление и висок боен дух вземат участие във военния конфликт и постигат значителни успехи в Беломорска Тракия и Източна Македония. военна авиация е все още в своя зародиш. Ала в хода на войната броят на българските самолети, взели участие във военните действия достига 24.

За около двадесет дена Турция е из-

правена пред пълен военен разгром. По нейно предложение на 21 ноември е сключено примирие. Военните действия обаче продължават до март 1913 г. – до превземането на Одрин. Едва на 17 май 1913 г. в Лондон е подписан мирен договор между балканските съюзници и Турция. Освободена е цялата европейска част на империята. Част от Тракия и Източна Македония попадат в рамките на българската държава. Създава се свободната албанска държава. Победата на съюзниците слага край на петвековното османско господство на Балканския полуостров. Ябълката на раздора е Македония, чиято подялба води до нов конфликт между досегашните съюзници и до Втората балканска война, наречена Междусъюзническа. Тя избухва само месец след приключването на първата. Последниците от нея и последвалата я Първа световна война са катоastrofalни за България и българския народ.

Райна Симеонова

Песента, на която бе съдено да стане химн на България

България, едва отдъхнала от петвековното турско робство, отново бе изправена пред нови изпитания, несигурност и унизителни диктати на западните сили. Неодобрявайки съдържанието на Санстефанския мирен договор, с Берлинския конгрес, паметник на егоизма, дело на завист, акт неморален и позорен, отново прекрояваше границите на изтрадала България.

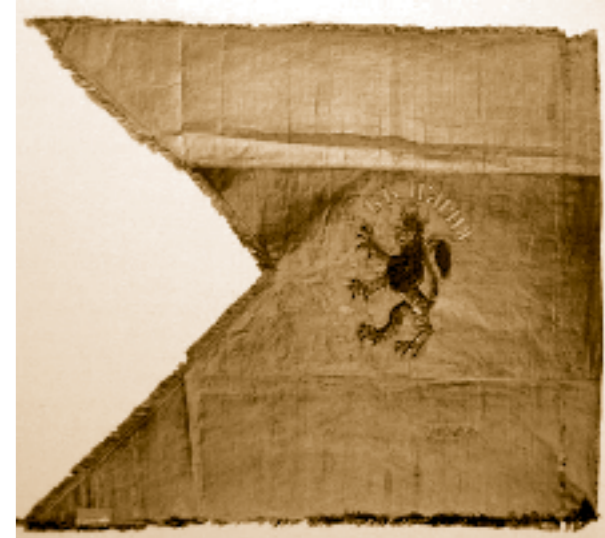
1885 година!

Не без знанието на кайзер Франц Йосиф, австрийски император, враг на млада България, който подкрепя открито Сърбия и протежето на Виена в Белград, крал Милан, нахлува коварно на 2 ноември 1885г. в България, през оголената северозападна граница на страната.

Виена, пристанището на Дунава, с островърхата дървена постройка и речен кей. Между двадесетината български младежи е и Цветан Радославов. Всички изостават внезапно учението, всеки бърза към родината, за да се запише доброволец. Можем да си представим преживяното от шепата българи в австрийската столица, бързащи към отечеството, за да умрат за него. Цветан Радославов, прекъснал учението, също бърза да се зачисли доброволец, до скромния куфар е и цигулката. В първа класа на корабчето се чуват чужди песни, обидни за България крясъци. Българите са смутени. Те са много по-малко и се свиват в един тъгъл на корабчето. Цветан се затваря в каютата. Мъчи се да не чува. Нахвърля стихове. Така, още с листче в ръка, той се връща при приятелите си. „Мила родино“ полита от начало нестройно, но постепенно зазвучава все по-добре, а цигулката приглася. В тези минути никои не подозира неповторимия миг – ражда се „Мила Родино“, песента, на която бе съдено да стане национален химн на България

Мила Родино,
ти си земен рай,
твоята хубост,
твоята прелест,
ах, те нямат край!

И така - до родния бряг, до стъпването на скъпата за всеки земя. В ония съдбовни моменти никои не предполага, че вече се е родил бъл-

гарския Роже де Лил (френски поет, писател, офицер, създал текста и музиката на Марсилезата през 1792 г., известна в цял свят). За песента на Цветан Радославов пътят бил открит и към фронта, и към обикновените хора.

Войната завършва със Сливница и епопеята при нея. Цветан Радославов, който живее по-голяма част от живота си в столицата на млада България между приятели поети, е роден в Свищов на 20 април 1803 година.

„Мила Родино“ става национален химн на България през 1964 г.

През зрелите си години Цветан Радославов свири на цигулка, пише стихове, разговаря малко или почти никак за себе си, сякаш подтиска някаква тайна, която не иска да сподели. Той умира самотен, абсолютно забравен от всички, малцината му популяризатори обикновено бъркат датата и годината на смъртта му 27 октомври 1931 г. А те са записани точно и ясно от общинския администратор в смъртния му акт, открит наскоро, пиарят не се интересувал, че погребват автора на „Мила Родино“, бъдещия български химн.

Ангел Грозданов

Българският учител зад граница е многорък човек-оркестър

Снежина МЕЧЕВА, директор на българското училище към Посолството на Р България в Лондон
Интервю на Хенриета ГЕОРГИЕВА

Снежина Мечева е завършила българска филология в ПУ „Паисий Хилендарски“. Работи в документалното кино през 80-те години. От 1989 г. е преподавател, от 1991 г. и директор на Българското училище към Посолството ни в Лондон. Под нейно ръководство училището се разраства, в него вече има гимназиален курс и предучилищна група за деца от 4 до 6 г. В момента Българското училище към Посолството на България е най-голямото извън родината и в него през тази година се обучават 250 ученици. Снежина Мечева е говорител на Асоциацията на българските училища в чужбина, създадена преди 5 г.

- Трудна ли е мисията български учител в Лондон?

- Колкото и да е трудна, понеже е обичана, трудностите остават на втори план. И все пак не е лесно. Причините са много. На първо място – учителят зад граница е принуден да влезе в ролята на човек-оркестър, един малък многорък бог, който трябва да може всичко. На второ място – да е професионалист

в областта си. Децата в днешно време са изключително информирани. Живеейки в чужда среда – непрекъснато сравняват възможностите в чуждоезиковото училище и в българското зад граница, където много често техническите възможности за обучение не са същите. В чужбина правим училищата повече като възрожденци и стъкмяваме много неща, за да е възможно децата да учат родните дисциплини. Освен това учителят трябва да е изключително привлекателен. Много често учителят трябва да е и директор, което означава да е добър мениджър, икономист, дори счетоводител, а също така снабдител, хигиенист. И освен всичко – трябва да е добър общественик, защото българските училища в чужбина са най-големите средища на общностите ни зад граница. Зад всяко дете стои цяло семейство. Така че – зад добрия учител стоят стотици. И това задължава, но и дава сила.

- Колко са българските училища в чужбина? Колко деца учат в тях?

- Никой не може със сигурност да каже колко са българските училища в чужбина, защото непрекъснато се отварят нови, а в по-редки случаи някои преустановяват дейността си. И не може да се направи точна ста-

тистика, защото на повечето места в чужбина не е задължително имигрантите да се регистрират. Знам, че има приблизителна статистика в Испания, където обхванатите в българските училища ученици са доста под 2000, а необхванатите доста над 20 000. Така че, дори само от един пример, можем да си направим извода колко много още е желателно да се направи – не само от нас, учителите и директорите на училища зад граница, но и от държавата България. До момента имаме сведения, че българските училища зад граница са над 200.

Почти герои са и родителите, и децата. Пет дни в седмицата на училище – а след това и на българско. Това значи време, средства, усилия. И го правят. Слава богу!

Най-силна е опасността от асимилация в отдалечените от България страни извън Европа. За отдалечените континенти проблемът е катастрофален. Семействата нямат нито време, нито финансови възможности да пътуват често. В българското училище е спасението. Там децата са в България – всяка седмица. Запазването на българското национално самосъзнание зависи в най-голяма степен от семейството. За щастие – повечето българи държат на това.

- Кои са най-сериозните проблеми на българските училища зад граница? Чувствате ли вече помощта на държавата?

- Годици наред всичко беше сериозен проблем. Да тръгнеш от нулата, да намериш помещение, пари за наем, учители, ученици, които да желаят да учат, да се пребориш с местните власти, да създадеш традиции, да поведеш родителите след себе си, да закупуваш и транспортираш учебници и помагала, ангажирайки цялото си семейство и всички близки, да се пребориш с държавата България, която не желае да признае усилията ти и казва: Вие не сте училища! Ние обаче отговорихме: Не сме училища ли? Ние сме светилища! Светилища зад граница!

Най-основният проблем за нас бе, че не съществувахме в Закона за средното образование, въпреки задължението на държавата по конституция да обучава безплатно всеки български гражданин до 16-годишна възраст. Това наложи да се обединим и да създадем Асоциацията на българските училища в чужбина и да поведем битка, която само след 5 години се увенча с успех. На втората година от създаването на АБУЧ бе въведена програмата Роден език и култура зад граница, която на проектна основа подкрепи с частично финансиране училища-

та ни. Оттогава нещата станаха значително по-лесни. Благодарение на тази програма, училищата в чужбина започнаха да никнат като гъби. А от декември 2011 г. излезе и Постановление 334 на Министерския съвет, с което станахме част от образователната система на България. Разбира се, нещата трайно ще се уредят, когато излезе новият закон за училищното образование и там Българското училище в чужбина бъде дефинирано по най-подходящ начин.

За да се постигне всички това, главната заслуга е на Асоциацията на българските училища в чужбина, която убеди и доказа, че ако искаме да има Българско откъд Дунава – това Българско се отглежда и възпитава в нашите класни стаи. И е прекрасно, че по този път срещнахме съмишленици сред държавните служители: посланици, консули, общественици, председателят на 40-ото Народното събрание и днешен зам.-председател на 41-вото г-н Георги Пирински, а днес – министърът на образованието г-н Сергей Игнатов. Тези хора са наши искрени приятели, защото знаят, обещаваат, изпълняват.

A külföldön élő bolgár tanár sokoldalú ember

Sznezina Mecseva a Londoni Bolgár Nagykövetséghez tartozó bolgár iskola igazgatója
Henrietta Georgieva interjúja

Sznezina Mecseva a Plovdivi Paiszij Hilendarszki Egyetemen végzett bolgár filológia szakon. A 80-as években dokumentumfilm-készítéssel foglalkozott. 1989 óta tanár és 1990 óta igazgató a londoni nagykövetség bolgár iskolájában. Vezetése alatt az iskola kibővült, már középiskola és óvoda is működik. Sznezina Mecseva az öt éve létrehozott Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesületének a szövegírója.

- Nehéz a londoni bolgár tanár missziója?

- Bármennyire is nehéz, mivel szeretem, a nehézségek a háttérbe szorulnak. De tényleg nem könnyű. Sok okot lehetne felsorolni. Először is: a határon túli tanárnak egy sokkezű istennek kell lennie, akinek mindent meg kell tudni csinálnia. Másodsorra pedig, a területén profinak kell lennie. Amostani gyermekek rendkívül tájékozottak. Ezen kívül a gyerekek külföldön élve állandóan összehasonlítják a helyi iskola lehetőségeit a határon túli bolgár iskolájával, ahol az oktatási feltételek gyakran szűkösebbek. A tanárnak rendkívül vonzónak is kell lennie. Sokszor a tanárnak kell lennie az igazgatónak is, ami azt jelenti, hogy vezető, közgazdász, könyvelő kell hogy

legyen. Sőt beszélő és higiénikus szakember is. Mindezen kívül felelős közéleti személyiségnek is kell lennie, mivel a határon túli iskola a helyi bolgár közösség egyik legfontosabb központja. Minden gyermek mögött áll egy család. Szóval a jó tanár mögött százával állnak. Ez kötelez, de sok erőt is ad.

- Hány külföldi bolgár iskola működik? Hány diák tanul ezekben?

- Senki sem tudja ezt pontosan megmondani, mivel folyamatosan alakulnak meg újabb és újabb iskolák, és néhány közülük meg is szűnik. Pontos statisztikát sem lehet készíteni, mivel a legtöbb külföldi országban nem kötelező az emigránsok regisztrációja.

Van egy hozzávetőleges statisztika Spanyolországban, ahol a bolgár iskolába járó gyerekek száma 2000 alatt van, az oda nem járóké viszont jóval 20 000 felett. Így még egyetlen példából is jól látszik, hogy sokat kéne még tenni – nem csak a határon túli tanároknak és az igazgatóknak, hanem a bolgár államnak is. Úgy tudjuk, hogy több mint 200 határon túli bolgár iskola létezik. A szülők és a gyermekek is hősnek számítanak. Minden nap iskolába járnak – és utána még bolgár órákra is elmennek. Mindez időt, pénzt és erőfeszítést igényel. És mégis csinálják. Hála az égnek!

- Melyek a legsúlyosabb problémák a határon túli bolgár iskolák

tekintetében? Érzékelhető-e már az állam támogatása?

- Éveken át minden komoly probléma volt. Nulláról indulni, helyet találni, kölcsönt felvenni, tanárokat, tanulókat találni, küzdeni a helyi hatóságokkal... Számunkra az elsődleges problémát az jelentette, hogy nem szerepeltünk a bolgár középiskolai oktatás törvényében, annak ellenére, hogy az állam alkotmányos kötelessége minden bolgár állampolgár ingyenes taníttatása 16 éves korig. Ez készítetett minket arra, hogy egyesüljünk, létrehozzuk a Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesületét, és harcoljunk. 5 év kellett ahhoz, hogy sikert érjünk el.

A Határon Túli Bolgár Iskolák Egye-

sülete fennállásának második évében indították el a Határon túli nemzeti nyelv és kultúra programot, amely támogatta az iskoláinkat. Attól kezdve a dolgok kicsit könnyebbé váltak. A programnak köszönhetően külföldön rengeteg új iskola jött létre. 2011 decemberében megjelent a Minisztertanács 334. számú rendelete, amelynek köszönhetően Bulgária oktatási rendszerének a részévé váltunk.

Abban, hogy mindezt elértük, a legfőbb érdem a Határon Túli Bolgár Iskolák Egyesületéjé, amely bebizonyította, hogy ha szeretnénk bolgárságot a Duna túloldalán is, akkor azok a bolgárok a mi tantermeinkben fognak tanulni.

Есенни празници

8 ноември
Архангеловден
 (Аралангеловден, Рангеловден, св.Рангел, Събор на св. архангел Михаил)

Според народното вярване душата на човек не може да се отдели от тялото, ако не дойде Св.Рангел да я прибере. Той е един от шестте братя - юнаци, на когото при подялбата на света се паднали мъртвите. Наречен е душевадник, защото вади душата на човек.

Този ден се празнува в чест на св.Рангел, на смъртта, за да е по-леко на човек, когато вадят душата му. На много места в деня на празника се коли курбан за светеца. Пекат се и обредни хлябове, които са подобни на приготвяните за погребения и помени. Обредните хлябове са най-често два и се наричат Рангелово блюдо и боговица, богова пита. Най-възрастният в дома разчупва хляба на кръст и, полива го с вино и благославя: "Св.Архангеле, св.Никола и вси светци, помагайте ни, почитаме ви и сечем колач, да се роди ръж до тавана!...". Раздава се жито, което всеки поема с две ръце, за да е изобилна годината и изрича: "Колкото зърна, толкова купи и здраве".

На Архангеловден е Рангелова задушница - една от най-големите през годината. Провежда се тържествена служба в църквата. На места се организират селски сборове и курбани. В някои райони изпълняват обрета, който е характерен за Мишинден, но сега целта е да се предпазят от вълци и мечки. Църковен празник: Св.Михаил е един от седемте ангели, които винаги стоят пред престола на Господа. Изобразява се с копие в ръка, тъпчещ дявола с крака. Архангел Михаил представя Божието слово, архангел Гавраил е носител на Божиите тайни, Рафаил - лечител на недъзите, Уриил - просветител на душите, Салатиил е застъпник пред Бога, Уехудиил е прославящ Бога, а Варахиил е подател на Божиите благословения. Ангелите са пазителите на човешкия род, и всеки човек получава с раждането си един ангел - хранител. Обредна трапеза: обреден хляб, червено вино, овче месо.

14 ноември
Мартинци
 В различните краища на страната празника се чества по различен начин. На места в Западна България тези дни се празнуват за предпазване от вълци, най-тачен е средният ден, наречен Мартиньок. В Плевенско принасят жертва черно пиле за предпазване от кокоша болест. Пилето се коли от най-старата жена в семейството и то през прага на вратата или зад нея. Главата и краката на пилето се връзват с червен конец и се закачат зад вратата. Вярва се, че те предпазват къщата от всякакво зло и магии. Воденичката и перушината се запазват и се използват като лек. Според народното вярване нощите от 14(11) - 21 ноември са много лоши, по-лоши дори и от Мръсните дни. През тях човек може да се разболее от различни болести.

21 ноември
Въведение Богородично
 На 21 ноември Българската православна църква отбелязва един от големите Богородични празници - Въведение на Божиата Майка в храма, честван и като Ден на хрис-

тианската младеж и семейство. Най-ранното известие за този празник в древната Църква е от края на I век. През VII век патриарх Тарасий го въвежда в Константинополската църква, а в Римокатолическата е установен от папа Григорий XI и за първи път е празнуван през 1374 година. В основата на празника е едно важно събитие от живота на Света Богородица. Когато тя била на три години, нейните родители Йоаким и Ана изпълнили дадения обет и тържествено въвели своята дъщеря в Йерусалимския храм, за да я посветят на Бога. Тя за почуда на всички изкачила сама 15-те стъпала до входа и се спряла на най-горното. Първосвещеникът Захария посрещнал малката Мария и я въвел в Светая Светих на храма. Тя заживяла там в служба на Бога, прекарвала дните си в усърден труд, молитви и се подготвяла да стане майка на Божия Син. Когато Дева Мария навършила пълнолетие, тя пожелала да не се омъжва, а да се посвети изцяло на Бога. Тогава свещениците по внушение на Светия Дух я сгодили за престарелия й сродник Йосиф. Той уважил обета й пред Господ, станал покровител на Света Богородица и пазител на рождения от нея Иисус Христос.

Църковен празник: Според църковния ни календар Въведение Богородично попада в периода на Коледапостите. На този ден по време на празничната Света Литургия, вярващите приемат Свето причастие, а с него и нови сили за духовен растеж и борба със злото - в себе си и в света. На 21 ноември във всички храмове у нас се излага осветената икона с изображение на тригодишната Света Богородица, възкачваща се по стъпалата на Йерусалимския храм. Вярващите й се молят да им бъде закрилница и да им помага. Църквата е отредила Въведение Богородично като Ден на християнското семейство. Подобно на влизането на Света Богородица в храма е и семейното идване в църква на 21 ноември. То символизира въвеждането на детето в лоното на християнската църква и вярата - духовно задължение на всеки родител. Защото семейството

е най-доброто училище, което може да даде първите познания за Бога и Православието, за християнските добродетели, на които векове се е крепял българският род.

24 ноември
Света Катерина
 В Източна Тракия денят се чества като Мишинден, а в Пловдивско се изпълнява обичай за предпазване от шарка: рано сутринта домакинята омесва тесто, от което откъсва малко и приготвя кравайче. След като го опече, тя го намазва с мед или рачел и го слага над вратата. От останалото тесто омесват пита, която също мажат с мед. Увиват я в бял месал и всеки член на семейството отчупва малък залък с думите: "Да ни е на помощ св.Катерина". После раздават питата на минавачите. Вярва се, че къща, в която е приготвена такава пита, домашните няма да се разболяват от шарка. Църковен празник: Великомъченица Екатерина - девойка от царски александрийски род. Тя влиза в деспут с езически жрец, но въпреки, че го печели е осъдена на смърт и жестоко убита.

30 ноември
Андреевден
 (Мечкинден, Андрей, Едрей, Едревден) - В народния календар се приема за началото на зимния празничен цикъл. Свързва се с вярването, че от него денят започва да расте колкото просено зърно, а слънцето да помръдва като пиле в яйце. Празнува се в чест на мечката. На този ден рано сутринта в котле се вари царевича, която е оставена да кисне във вода от предишната вечер. Когато се свари се хвърля нагоре в комина с възкликание: "На-а-ти, мечко, варен кукуруз, да не ядеш суровия и да не ядеш стоката и човеците!" В котлето се слага още по няколко зърна, от всичко, което се сее в полето и градината: боб, леща, грах, просо, жито, ечемик, овес и т.н. Това се прави, за да се ражда и да наедрава всичко, което

се сее и сади. Църковен празник: Св. апостол Андрей Първозвани е ученик на Христос, един от Дванадесетте апостоли, брат на апостол Петър. Проповядва Християнското учение сред балканските народи. Разпнат на кръст в гръцкия град Петра. Кръстът му, имащ формата на буквата X, е известен като "Андреев кръст". Обредна трапеза: варени житни и бобени зърна, прясна пита.

Ежко-Смешко

След разходка във гората Ежко седна на тревата, но видя, че тази полянка – със прошарената сянка, е покрита с таралежи. Малки, боцкащи и свежи! Откъде ли са дошли? Нямахте ги тук преди. Бяха толкова надути – като храбреци-хайдути!

Точно ей такъв юнак боцна ежковия крак.

– Таралеж да ме боде?! Ще му дам да разбере!... – И с наострени бодли тръгна да се защити.

– Кой от нас е таралеж? Да си тръгва! Беж! Беж! Беж! – каза малкият юнак и направи гонещ знак. – Значи си мъник – бодил! Хей, ще станеш за резил!

Хвана мъничкото нещо, но покоя се горещо. То не беше таралеж, но пък имаше бодеж!

Бе черупката на кестен!

„Трябва ли да бъда честен?“ – си помисли Ежко-Бежко. – „И нима не е човешко със една добра лъжа да си служи пред света?!“

– Знаех, че това е кестен – видно е, че си е местен. А това бодли ли са?! Мехки като пухче са! Тука аз съм таралеж. Ей сега ще се наежа... – агресивно каза Ежко и пристъпи тежко-тежко.

Кестените от дървото бяха чули съществуването, дето лъжеше ужасно и правеше на страшно. Плодовете във черупки, сгъшени като в хрулупки, се превърнаха в куршуми. Без въпроси и без думи – готвеха се за гърмеж. Стреляха с един кълтеж и се струпаха на Ежко. Ежко вече беше Смешко! Завъртя се два-три пъти и отърси от гърба си кестеновите черупки – силно боцкащи похлупки.

Смях настигна таралежа. Той подскочи по манежа – вън от горската полянка със прошарената сянка и от срам се сви в кълбо.

„Лъжеш ли – не е добро!“ – си помисли огорчен, сам във себе си пленен. Оттогава Ежко бавно ходи по света безславно и се свива в своята дреха, за да търси там утеха.

Надежда Станилова

Облачето, което си търсеше работа

По небето веднъж се появи облаче, ама толкова малко, че приличаше на кълбо дим. Никой не го поглеждаше, никой не се плашеше от него. Големите облаци се събираха по двама, по трима и свойски си разговаряха за своите преживелици. Спомняха си прочути бури и урагани, за които пишат вестниците и гърми телевизията. А мъничкото си стоеше настрана – само и ненужно.

– Не искам и да ви знам! И без вас ще преживея! – каза то през сълзи и тръгна подир един случайно минаващ вятър. Само че нямаше какво да се прави, защото всичката работа беше свършена от големите облаци. Ябълковите градини бяха напоени. Язовирите – препълнени. Реките а-ха да прелеят от бреговете си. Всички легени, бъчви, кофи и корита бяха пълни с дъждовна вода, която е много хубава за къпане и пране. А да пълниш морето е излишен труд, само ще развалиш соления му вкус. Ами сега, какво да прави малкото облаче? Толкова е тъжно, когато никой няма нужда от теб и даже другарче си нямаш – да се оплачеш. Я чакай, като че ли някой плаче! Погледна облачето надолу – наистина плаче, малко момченце е.

– Защо плачеш, момченце?

– Изгубих козата на дядо. Доведох я да пасе, а я изгубих...

– Недей плака, ще я намерим!

И облачето се превърна в жребче, защото при облаците е така, могат да се превръщат в каквото си искат. Момченцето се покатери на старата череша, а оттам – хоп, върху гърба на кончето. Препуснаха като хала по небето и все надничат надолу, търсят козата.

– Как изглеждаше тя?

– Бяла, с черни чорапки и с червено петно на челото.

– Не е ли тази?

– Не, тази е цялата черна...

Спусна се облачето по-ниско и ръсна малко дъждец върху черната коза, окъпа я цялата. И що да видят – същата е, бялата с черните чорапки и червеното петно на челото. Пребродила всички кални вади и затова не могат да я познаят. Момченцето се засмя. Върнаха се до черешата, то слезе на земята и си поведе козата към къщи.

– Довиждане, детенце!

– Благодаря ти, облаче!

Да, ама на малкото облаче не му се тръгва оттук, тъкмо си намери другарче. Гледа – на прага на къщата, дето влезе момчето, седи баба и przede вълна. Стара е бабата, недомвижда. Завъртя се облачето на бабината хурка като къделя. Изпреде го тя на прежда за чорапи и пуловери. Я сега някой да му каже, че за нищо не става.

Петя Александрова

Про скола булгарика
За българското училище!

Фондация Про Скола Булгарика изказва благодарност на всички, които дариха 1% от личния си данък за целите на Фондацията. Благодарение на тези средства, получени миналата есен (2011) в размер 813 000 форинта. Те бяха използвани за организиране на учебна екскурзия за учениците от Българското училище за роден език, на едноседмична лятна занималня през август, за закупуване на мебели на училището, за организиране на куклен спектакъл с гостуващ театър от България. Фондацията подпомага важни прояви като Семинара за обучение на учители, както и дейността на Българската двуезична малцинствена детска градина. За съжаление, през тази година, сумата, получена от 1% е наполовина – 399 000 форинта. Ето защо, още отсега искаме да припомним всички родители и близки, всички, които милеят за българското училище да дарят своя 1% на своите деца.

Данъчен номер на Фондация Про скола булгарика: 18066184-1-42
Фондацията приема дарения на банкова сметка:

K&H Bank 10200830-32319486

Светла Къосева
председател

Pro Schola Bulgarica Alapítvány -
A bolgár iskoláért!

A Pro Schola Bulgarica Alapítvány köszönetet mond mindenkinek, aki adója 1%-át az alapítványnak adta. Ennek köszönhetően 2011 őszén 813 000 Ft-ot kaptunk. Az alapítvány a következőkre használta fel az összeget: tanulmányi kirándulás szervezése a Bolgár Nyelvoktató Kisebbség Iskola diákjai számára; egyhetes nyári tábor augusztusban; új bútorok az iskolába; bolgár bábszínház műsora. Az alapítvány támogatja a Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda munkáját, illetve szemérmokokat szervez az oktatóknak. Sajnos az idei adományból összegyűlt összeg csak 399 000 Ft, a 2011. évi összeg fele. Szeretnénk megkérni minden szülőt, rokont, és mindenkit, akinek fontos a bolgár iskola, hogy adója egy százalékát adja a gyerekeinek.

A Pro Schola Bulgarica Alapítvány adószáma: 18066184-1-42

Az alapítvány a következő bankszámlára is fogad el adományt:

K&H Bank 10200830-32319486

Kjoszeva Svetla
elnök

Докосната от Бог ръка изографисва Боянската църква "Св. Св. Никола и Пантелеймон"

Рубриката се изпълнява с финансовата подкрепа на Столична община Програма Европа 2012 г. и се реализира в подкрепа на кандидатурата на София за Европейска столица на културата - 2019 г.

През Средновековието, когато активно се изграждат и изографисват църкви в България, каноните на Източното православие не позволяват името на зографа да бъде упоменато. Смятало се е, че не талант, а Бог движи ръката му при създаването на образите от библейските сцени.

Тайнственият творец наричан Боянския майстор, продължава да ни вълнува. И днес все още е загадка чия е ръката, която е изработила изкусните стенописи в Боянската църква "Св. св. Никола и Пантелеймон", отредили й почетно място в списъка на ЮНЕСКО за световно културно и природно наследство. Донякъде мистиката се разбулва при консервацията на църквата през 2008 г. с откриването на графитен надпис "Аз Василий писах", за който се предполага, че е името на един от художниците.

Историята на храма започва от края на 10-ти век, когато е изградена първата част от днешната църква. Тя е малка типична източноримска, но построена така, че двете ѝ рамена и тези на купола оформят кръст. Неговите точни очертания лесно могат да бъдат видени от външната страна и още по-ясно отвътре. От този период е и първият слой стенописи, които

макар и в малка степен, днес все още могат да бъдат разгледани. Те представят опростени, схематични и безизразни лица, като много ясно се вижда контрастът с изображенията от втория стенописен слой, създаден през 13 век, който става и причина църквата да бъде включена в ЮНЕСКО. Съществените разлики са в изразителните и реалистични образи, нехарактерни за средновековната живопис.

Този уникален горен слой, дело на Боянския майстор, се появява през 1259 г., заедно с разширяването на храма на запад. Характерно за тази нова част на църквата е, че е построена на два етажа, което е много рядко за българската архитектура. Долната е предназначена за крипта (гробница), а горната - за семеен параклис.

Дарението за пристройката е от севастократор Калоян и съпругата му Десислава, за което свидетелстват ктиторски надпис и изображението им на северната стена. Срещу тях са образите на българския цар Константин Асен и царица Ирина. Те са изпълнени в реалистичен стил - от тях може не само да се съди за модата в облеклото на висшата българска аристокрация от епохата, но и да се доловят черти от душевността и характера на персонажите.

Ценната сбирка на средновековна живопис представя 89 сцени и композиции с 240 образи на светци, ангели, както и

ктиторските и царски портрети. Сред тях е смятаното за най-старо у нас изображение на Св. Иван Рилски Чудотворец, на Св. Петка (Параскева) Търновска. Интерес представлява сцената, в която за първи път в храм перфектно е изрисувана полугола женска фигура в разрушаване на езически символи.

През годините в района около храма постепенно се заселват монаси и се превръща в манастир, който запада при завладяването на София от турците през 1382 г.

Третата възрожденска част на църквата се появява през 19-ти век, построена от жителите на Бояна. Боянската църква впечатлява и с красив двор, аранжиран по проект на цар Фердинанд. По негова поръчка са засадени три секвои, внесени от Северна Америка. Измежду тях е разположен и гробът на неговата втора съпруга Елеонора.

Църквата е най-посещаваният архитектурен паметник в България. Допълнително очарование му носи прохладната планинска прегръдка на Витоша. Местоположение: Живописният манастир се намира в полите на планина Витоша, западната част на София - кв. Бояна. До него се стига по хубав, указан с табели път.

Десимира Миткова, БТА

Стипендия

Българското републиканско самоуправление и Столичното българско самоуправление

обявяват
конкурс

за ограничен брой стипендии на учащи се в средни и висши учебни заведения

КАНДИДАТИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ:

- местни жители от български произход
- да са редовни ученици в средно или висше учебно заведение
- да имат изяви интереси в някоя област на българската култура
- да имат добър успех
- да владеят български език

ДОКУМЕНТИ:

- удостоверение от учебното заведение, че е редовен ученик или студент
- конкурсен проект, от който да личи приобщеността към българската общност
- автобиография
- препоръка от българска гражданска организация - дружество, институт, училище или частно лице, изявено с дейността си за развитието на българската култура
- копие от ученическа или студентска книжка за установяване на успеха

СРОК НА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИТЕ:

- 30 октомври 2012 г.

Стипендиите са за десет месеца. В началото на втория семестър стипендиантите от висши учебни заведения трябва да представят документа, че продължават редовното си обучение.

Документите се приемат на адреса на самоуправлението:
Budapest 1062
Bajza u. №44

Три седмици в Търново

През лятото се състоя поредният „Международен летен семинар по български език и култура“, организиран от Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“. Участници от 5 континента, 36 държави пристигнаха в царския град, за да упражняват български език в часовете, а чрез културните програми се разкри възможността да се запознаят със страната и нейната култура. В тази триседмична програма участвахме двама души от Унгария. Гръбнакът на програмата на летния университет бяха сутрешните часове по език, които се провеждаха в седем степени - така наред с тези, които владеят езика почти като майчин, получиха възможност и съвсем начинаещи.

Освен езиковите занимания, акцент получиха културните програми. Всяка вечер имаше нещо организирано. Наслаждавахме се на концерта на пианистката Лилия Наумова, прожекция на филми и фотоизложби обогатиха дните ни. На литературната среща имахме възможност да се срещнем лично с големия български писател Емил Андреев, който някога е учил в същия университет. В края на седмицата ходехме на екскурзии: Арбанаси, Троянския

манастир, града на розите Казанлък. Последните три дни прекарахме на брега на морето, в Созопол. Невероятният хотел, вкусната храна, плажът, купоните, нощното къпане бяха достоен завършек на дните, прекарани заедно. Трябваше с тъга да установим, че колкото и да се обогатихме, колкото и да се сближихме, дошъл е моментът на раздялата и ни остава само надеждата, че догодина отново ще сме тук.

Ще ми се да отправя благодарност към ръководителя на университета Христо Бонджулов и на българската държава, благодарение на които летният семинар е на такова високо ниво, на нашите преподаватели и на организаторите, на техните асистенти, които ни гледаха като свои деца. ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ ни даде възможност (наред с ученето на езика) да създадем международни контакти, да обменим опит и да създадем приятелства, а освен това да се заредим с невероятно количество преживявания. Надяваме се догодина отново да сме там заедно с новите участници.

*Ендре Йоо и Кирил Над
Първи курс, българска филология,
ЕЛТЕ*

Három hét Tarnovo

Idén nyáron is megrendezésre került a Veliko Tırnovo-i Szent Kiril és Szent Metód Egyetem szervezésében a Nemzetközi Nyári Egyetem bolgár nyelvből és irodalomból.

A résztvevők 5 kontinensről, 36 országból érkeztek a cárok városába, hogy a közös nyelvórákon, kulturális programokon keresztül lehetőségük nyíljon a bolgár nyelv gyakorlására, a kultúra és az ország megismerésére. Magyarországról ketten vettünk részt a három hetes programon. A nyári egyetem gerincét a délelőtti órák tartott nyelvórák adták, amelyeket hét nehézségi fokozatú hirdettek meg, így a már szinte anyanyelvi szintű beszélők mellett a teljesen kezdőknek is lehetőségük nyílt a tanulásra.

A nyelvi foglalkozásokon kívül nagy hangsúlyt fektettek a kulturális programokra. Minden este egy kisebb rendezvényt szerveztünk számunkra, amelyek közül, csak néhányat említenék. Élvezettel hallgattuk Lilija

Naumova zongorakoncertjét, máskor filmvetítések, fotókiállítások tették tartalmassá napjainkat. A résztvevők író-olvasó találkozó keretében személyesen találkozhattak Emil Andreevvel, a kortárs bolgár irodalom kiemelkedő alakjával, aki egykor ugyanezen egyetem diákja volt. A hétvégi programok elsősorban a közös kirándulásokról szóltak, amilyen például az Arbanaszi-ban vagy a Trojani kolostor falai között tett látogatás, vagy a rózsák városába, Kazanlakba szervezett utazás is volt.

Az utolsó három napunk a tengerparton, Szozopolban telt. A bázis utas szálloda, az ingyencsésze, a strandolás, a bulik, az éjszakai fürdözések méltóképpen zárták le a közösen eltöltött napokat. Szomorúan kellett tudomásul vennünk, hogy bármennyit is kaptunk életünk ezen időszakától, bármennyire is összekovácsolódtunk, búcsút kell intenünk egymásnak, és csak reménykedhetünk abban, hogy jövőre ugyanitt, ugyanígy találkozzunk.

Joó Endre és Nagy Kiril

Детска занималня в събота

От 15 септември (събота) започнаха занятията в съботната занималня, в която се приемат деца в предучилищна възраст. Занятията ще бъдат от 10 до 12 часа и са платени. Те ще бъдат водени от Камелия Делионова. Място на провеждането: ул. Байза 44

Гyермекфоглалкоз- сок зомбатонкент

Септември 15-ен елзеждодтек а фоглалкозсок аз оводдсок зомбатар а зомбатн гyермекклуббан. А фоглалкозсок 10-12 ораг тартанек аз Камелна Делноновн оводно ветел окет. Helyszn: Bajza utca 44. (II. emelet)

Семинар за учители

От 25 до 28 октомври в Будапешта ще се състои семинар за учители на тема: „Обучението по български език в чуждоезикова среда: съвременни методи и високи технологии“. Той се провежда с преподаватели от Департамента за информация и усъвършенстване на учители при СУ „Св. Климент Охридски“. На семинара, освен учителите в Будапешта, са заявили участие преподаватели в 9 български училища от Никозия, Пекин, Берлин, Линц, Братислава, Виена, Пафос, Стокхолм и Лондон. На авторитетната среща са поканени официални представители от българска и унгарска страна. Срещата се провежда под егидата на Асоциацията на българските училища в чужбина. Семинарът се финансира от Разпределителен център за подкрепа на човешките ресурси.

Семинариум танарокнак

Октомври 25. аз 28. кождот танартовабккепждо семинариум керул мегрендеждере Будапештен А болгар нелв танитаса идегеннелвн коорнежетбен: modern модждерек аз магас szintu технологигак. А семинариумот а Szofiai Ohridi Szent Kelemen Tudomanyegyetem Tanartovabkkepждо Intezetenek oktatoi tartjak. А товабккепждере а Болгар Nyelvoktato Kisebbségi Iskola tanarina kivul 9 товабн hataron tui болгар iskola tanarina аз részt vesznek Nicosiából, Pekingből, Berlinből, Linzből, Pozsonyból, Bécsből, Paphosból, Londonból аз Stockholmбől. А találkozóra а Hataron Tui Bolgar Iskolak Szovetsége egiszte alatt керул sor аз Emberi Erforras támogatаскезело finansirozasaival.

Важно съобщение! За всички деца! За малки и големи!

На 6 октомври, събота, от 12.15 в сградата на ул. Байза 44 ще ни гостува Старозагорския куклен театър със спектакъла „Който не работи, не трябва да яде“. Заповядайте, за да се насладите на представлението на един от най-добрите куклени театри в България!

Fontos közlemény! Minden gyermeknek! Kicsiknek és nagyoknak!

Октомври 6-ан, зомбатон, 12:15-тол а Sztara Zagora-i Babszinhaz lesz а vendegunk а Bajza utcai epuletben, ahol elodadjak аз Aki nem dolgozik, аз ne is egyek címú darabot. Gyertek аз nézzetek мег България egyik legjobb babszinhazának elodasat.

„Талалкозсок Болгариавал 2012“ фотопалызат

А будапешти Болгар Kulturális Intézet, аз Újbuda Bolgar Önkormanyzata аз а Болгар Kulturális Fórum

Фотопалызатот hirdet „Талалкозсок Болгариавал 2012“ címvel

Bulgáriai látogatása során milyen benyomások érték? Hogyan örököltette мег érdeklödésének tárgyát fényképezőgépe segítségével? Szeretné minél nagyobb közönséggel megosztani bulgáriai élményeiről készült fényképeit?

А палызат feltételei:

- А палызаток мункайк атадасавал автоматикусан elfogadják а палызат feltételeit, valamint beleegyeznek abba, hogy а szervezők díjtalanul felhasználhassák аз publikálhassák а pályaműveket.
- А палызатон kizárólag amatőrök vehetnek részt saját maguk által készített fényképekkel.
- 18 x 24-es méretű, digitális (CD-n) аз аналог (negatívról fényes papíron előhívott) fotók egyaránt elfogadhatók.
- 2007. január 1. után készült fényképeket várunk.
- А фоток kategóriái:
 1. Hagyományok аз népi szokások Bulgáriában
 2. Bulgáriai színek
 3. Bulgáriai arcok
 4. Bulgáriai épületek
 5. Sajat egyedi felvételem Bulgáriából

Kategóriánként egy pályázó maximum 5 képpel vehet részt а палызатон.

А палызатн anyagok leadasának аз elbiralasának anonimitasa garantalt. Ezért kérjük, hogy а megküldött fájlokra ne tüntessenek fel személyes adatokat а палызатонról.

- А „Талалкозсок Болгариавал“ előző évi фотопалызатнак már egyszer résztvevő фоток nem szerepelhetnek újfént а 2012-es палызатон.
- Kategóriánként аз első hét helyezést elnyert fényképek részt vesznek majd а Болгар Kulturális Intézet által rendezett kiállításon, melyen öt díj átadására аз сор керул tárgynyermenyek formájában. Ezen kívül egy hatodik, ún. közönségdíj аз газдара talál majd. А közönségdíj odaítéléséről аз Intézetünk facebook oldalán történő szavazás által születik мег а döntés. Oldalunkon megtalálható lesz а палызатон résztvevő összes фотó.

Formátum аз technikai követelmények:

- Digitális fényképek: fájl típusa – JPEG, а legkisebb méret – 3 megapixel, CD-hordozón.
- Manipulált fényképeket nem fogadunk el.

А палызатон való részvétel ingyenes.

А палызатн anyagok leadasának határideje: 2012. november 30.

А палызатн anyagok leadasa személyесан, postai úton vagy e-mailben történhet а következő címen:

BOLGÁR KULTURÁLIS INTÉZET

www.bolgarkultura.hu, e-mail: bki_budapest@abv.bg,
1061 Budapest, Andrássy út 14., tel.: +361 269-42-46

FELHÍVÁS

Keressük azokat аз osztálytársakat, akik 50 éve, 1962-ben végeztek а „Hriszto Botev“ Болгар Állami Általános Iskolában, Budapest, Bajza u. 44. szám alatt. Szándékomban áll egy osztálytalálkozást szervezni аз 50 évvel ezelőtt végzett osztálytársaim részére. Ezért kérem аз várom а jelentkezéсed (név, elérhetőség, telefonszám) аз alábbi címek valamelyikére: bolgonk@bul.hu

hmitev@mailbox.hu

Segítséged, jelentkezéсed, vagy – аз osztálytársaimmal kapcsolatos – bármilyen természetű információt tisztelettel megköszönöm.

Mitev Hrisztó

telefon: +36-30-20-90-369

ОБРЪЩЕНИЕ

Ние търсим онези съученици, които преди 50 години, през 1962 г., са завършили основно училище в Будапешта, в Болгарското (Държавно) Народно Основно Училище „Христо Ботев“, (улица Байза номер 44).

Имам намерение да организирам една среща за съучениците ми от преди 50 години. Затова Ви моля, който се интересува, нека да ме потърси на следните адреси: bolgonk@bul.hu

hmitev@mailbox.hu

Моля да дадете данни за контакт – номер на телефон, електронен адрес.

С уважение Ви благодаря за помощта, за Вашето обаждане аз за всякъква информация, каква аз да е във връзка със съучениците ми.

Христо Митев

Телефон: +36-30-20-90-369

Издание на Болгарското републиканско самоуправление
1062 Будапешта, ул. Байза 44.

Редакция:
Андреа Генат,
Моника Пютонкова,
Светла Кьосева (главен редактор)

Отговорен издател:
Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Министерство на държавната администрация аз правосъдието, Столичното българско самоуправление аз на Болгарските самоуправления в II, IV, V, VIII, IX, XIII, XIV, XV, XVIII, XX, XXI аз XXIII район на Будапешта аз във Фелшьоколта, Печ, Сегед, Халастелек, Дунахарастн, Дунакеси, Кишкунлацхаза, Лорев, Мишколц, Дебрецен, Сигетсентмиклош, Ерд аз Естергом.

Болгар Országos Önkormányzat
(1062 Budapest, Bajza u. 44.) kiadványa

Szerkesztőbizottság:
Kjoszeva Svetla (főszerkesztő),
Genát Andrea,
Tyutyunkova Mónika

Felelős kiadó:
Muszev Dancso

Megjelenik а Közигазгатási аз Igazságügyi Minisztérium, а FBÖ аз а II., IV., V., VIII., IX., XIII., XIV., XV., XVIII., XX., XXI. аз XXIII. kerületi, valamint а Felsőszolcái, а Pécsi, а Szegedi, а Halásztelki, а Dunaharaszti, а Dunakeszi, а Kiskunlacházi, а Lórévi, а Miskolci, а Debreceni, аз Szigetszentmiklósi, аз Érdi аз аз Esztergomi Bolgar Kisebbségi Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

MS Mester Stúdió, iGlobe Nyomda

Magyarországi Bolgarok Egyesülete

Дружество на болгарите в Унгария
1097 Bp., Vágóhid u. 62. / tel.: 216-6560

Bolgar Országos Önkormányzat

Болгарско републиканско самоуправление
1093 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4210

Fővárosi Bolgar Önkormányzat

Столично българско самоуправление
1093 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4211

Bolgar Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola

Болгарско училище за роден език
1062 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4210

Bolgar Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda

Болгарска двуезична малцинствена детска градина
1062 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 06 20 250-7339

Bolgar Kulturális, Dokumentációs аз Info. Központ

Болгарски културен, документационен аз информационен център

1062 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4211

Szent Cirill аз Szent Metód Bolgar Pravoszlav

Templom / Болгарска православна църква Св. св.

Кирил аз Методий

1097 Budapest, Vágóhid u. 15. / tel.: 06-30-496-4997

Bolgar Köztársaság Nagykövetsége

Посолство на Република България в Унгария

1062 Budapest, Andrássy út 115.
tel.: 322-0836, 322-0824

Bolgar Kulturális Intézet

Болгарски културен институт

1061 Budapest, Andrássy út 14. / tel.: 269-4246

Carevec Étterem / Ресторант Паревец

1097 Budapest, Vágóhid u. 62. / tel.: 06-20-417-8576

Hotel Rila / хотел Рила

1097 Budapest, Vágóhid u. 62. / tel.: 216-1621

október 2012 • октомври 2012

MŰSOR • ПРОГРАМАТА

6	събота	12.15	ул. Байза 44	Гостуване на Старозагорския куклен театър „Който не работи, не трябва да яде”
6	szombat	12.15	Bajza u. 44	A Sztara Zagora-i Bábszínház vendégjátéka <i>Aki nem dolgozik, ne is egyék</i>
26	петък	9.30 – 17.00	ул. Байза 44	Семинар за квалификация на учители
26	péntek	9.30 – 17.00	Bajza u. 44	Tanártovábbképző szeminárium
27	събота	9.30 – 17.00	ул. Байза 44	Семинар за квалификация на учители
27	szombat	9.30 – 17.00	Bajza u. 44	Tanártovábbképző szeminárium

VIII. Szegedi bolgár kulturális napok VIII. Дни на българската култура в Сегед

2	вторник	19.30	Старата синагога Ул. Хайноци 14	Зебра Малко театро
2	kedd	19.30	Régi Zsinagóga Hajnóczy u. 14	Zebra Malko Teatro
10	сряда	19.00	Гранд Кафе Ул. Ференц Деак 18	Дзифт български филм
10	szerda	19.00	Grand Café Deák Ferenc u. 18	Dzift bolgár film
15	понеделник	20.00	Клуб Милениум Пл. Дугонич 12	Агнеш Херцку и Никола Паров концерт
15	hétfő	20.00	Millenniumi Klub Dugonics tér 12.	Herczku Ágnes és Nikola Parov Koncert
17	сряда	20.00	Кафе Милениум Пл. Дугонич 12	Оркестър Право концерт
17	szerda	20.00	Millenniumi Kávéház Dugonics tér 12.	Pravo zenekar Koncert

Szervezők: Szegedi Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat | Bolgár Baráti Társaság

E-mail

Българското републиканско самоуправление създаде списък с e-mail адреси, чрез който вече разпратихме информация за някои програми на всички, които са включени в него.

Всеки, който желае да получава известия по e-mail, може да изпрати своя адрес на bolgonk@bul.hu.

Elindult a Bolgár Országos Önkormányzat e-mail levelezőrendszere, amelyen keresztül már több programról tájékoztattuk mindazokat, akik szerepelnek a listánkon.

Kérjük, hogy aki szeretne e-mailben értesítést kapni a rendezvényeinkről, küldje el az e-mail címét a bolgonk@bul.hu címre.

A rendezők a műsorváltozás jogát fenntartják. Az aktuális programról tájékozódjon a www.bolgarok.hu weboldalon
Organizátorите си запазват правото за промени в програмата. За актуалните събития можете да се информирате на www.bolgarok.hu

Цена: 150 форинта • Ára: 150 Ft